

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 204.582 van 1 juni 2010
in de zaak A. 196.579/XII-6212**

In zake: 1. de VOF FARYAD HUSSAIN
2. de CV GOGA
3. de GCV SINDER
4. de GCV PANWALA
5. de BVBA SIND GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Vrijens
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 641
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 mei 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van -artikel 18 van de beslissing van 26 april 2010 van de gemeenteraad van de stad Gent waarbij de politieverordening Gentse Feesten 2010 wordt vastgesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 juni 2010, om 14.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Edward Landtsheere, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Hendrik Vermeire, die loco advocaat Patrick Devers verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gemeenteraad van de stad Gent keurt op 26 april 2010 de politieverordening Gentse Feesten 2010 goed. Artikel 18 voorziet in een verbod tot het verkopen en aanbieden van alcoholhoudende dranken tussen 1 uur 's nachts en 9 uur 's morgens voor verkooppunten en bedelingspunten andere dan horecazaken binnen de Gentse-Feestenzone en de zogenaamde randzone GF.

IV. Ontvankelijkheid

4. Verwerende partij werpt de onontvankelijkheid van de vordering op omdat niet blijkt “dat beslist is dat de resp. vennootschappen door huidige procedure in rechte kunnen optreden”.

Een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zouden zich alleen opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

V. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

6. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen het artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voor dat de vordering een uiteenzetting bevat van de feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Te dezen is die uiteenzetting ertoe beperkt dat de verzoekers een nachtwinkel uitbaten in de Gentse-Feestenzone en de randzone GF, en dat zij door de bestreden beslissing “een aanzienlijk economisch verlies zullen lijden”.

7. Terecht wijst verwerende partij in de nota erop dat van het beweerde economisch verlies geen enkel bewijs wordt bijgebracht en dat ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat, indien het al aanwezig zou zijn, het “moeilijk te herstellen zal zijn mocht er geen schorsing tussenkomen”.

Noch komen verzoekende partijen ertoe om de inkomsten die zij -elk afzonderlijk-verwachten te zullen derven zelfs maar zeer voorlopig te ramen, noch verschaffen zij enige informatie omtrent hun andere inkomsten en hun financiële draagkracht. Er wordt volstaan, voor alle vijf tezamen, met één algemene frase, die door geen enkel stuk wordt gestaafd.

Het is de Raad van State in die omstandigheden niet mogelijk het aangevoerde nadeel in hoofde van de onderscheiden verzoekende partijen als ernstig, laat staan nog als moeilijk herstelbaar, te beschouwen.

8. Alleszins de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 875 euro, elk voor een vijfde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juni 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter
met bijstand van	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust